

16 — Špageti sa tunjevinom

- Jesi pio, Baueru?
- Nein, gospodin pukovnik!
- Pa šta baljezgaš, majke ti?
- Ponavljam, detektori letelice 224 otkrili radio signale iznad Novog Sada, Srbija!

Dole ima živih ljudi!

- Jebaću ti znanje švapsko ako si me naguzio! Za mnom poručniče!

Pukovnik Dembo silovito uđe u kontrolu auto-letelica. Glasovi se namah utišaše. Nije se valjalo zamerati pukovniku. Naročito ne od onda kad je prvi vod brisao prašinu sa kupole i to spolja.

- Raport! Naredi.
- Pre nepun sat, aparat 224 detektovao je dve radio poruke iznad Srbije.
- Pa šta čekaš, pitu od papaje? Puštaj!

Prsti pohitaše po konzoli, hologram grada se podiže i pucketavi glasovi iz zvučnika, prekidani statičkim elektricitetom, preplaviše prostoriju:

- Policajac Hari zove centralu, ponavljam, Hari zove centralu
- Kažite Hari, Biba na vezi.
- Šta je danas za ručak?

Nakon par sekundi ženski glas odgovori:

- Koliko ste kazni napisali, Hari?
- Ovaj, nijednu?

Snimak se prekide, glasovi nestadoše.

— Bog te poljubio! Prozbori pukovnik razrogačenih očiju. Svi prisutni se prekrstiše.

- Dalje!

I prsti hitro zaplesaše po konzoli, ponovo.

- Šofer Đuro zove centralu, javite se!
- Centrala na vezi, Biba govori. Šta sad ne valja, Đuro?
- Hoću novi bus! Opet se srednja zaglavila! Sramota, bre!
- Nema ništa od toga. Popravi to i drži se reda vožnje!

- Bruka za grad!
- Još nešto, Đuro?
- Šta ima za jest?

Opet se snimak prekinu a hologram nestade.

*

— Sedam godina, moj Baueru, one glavonje gore nemaju pojma kako da srede virus, da ovo malo čovečanstva vratimo na zemlju a dole, eto, celi grad, živ.

Bauer odiže pogled ka staklenom svodu kupole na kojoj je tuce ljudi u skafanderima, s vanjske strane, brisalo prašinu. Iza njihovih leđa se ocrtavao Zemljin globus.

— Ja her pukovnik, baš tako, naučnici su dumkopf. Odgovori, odbijajući dim. Ne dešava se često da Dembo udeli cigar a gledati naučnike kako trljaju kupolu je retko zadovoljstvo.

— I gradski prevoz imaju, bog te poljubio!

— Imaju, pukovniče, imaju! Upravo se još poruka presreće i analizira!

— Od evakuacije na ovamo ništa o virusu nisu skontali, sem da zaustavi mozak kada inficirani zaspi. To smo znali onda, na Zemlji, kad je belaj izbio!

— Naučnici idioten! Reče Bauer i bi mu drago kad pukovnik potvrdi.

*

Na Fruškoj gori rampa broda se otvori a iz otvora džip skliznu u noć, u pravcu napuštenog grada.

Kružeci po njemu, Dembo reče:

— Sakrićemo se u napuštenu bolnicu, Baueru. Ujutro će se stanovništvo pokazati.

— Zašto ih nema sad, po mraku?

— Zato što si glup! Izdera se kroz slušalice zaštitnog odela pukovnik i nastavi:

— Ne'š ti meni švabo merak kontakta 'kvariti!

— Ne kvarim, pukovnik!

— Onda ne baljezgaj, nego reci šta su javili iz Lunar Sitija za daljne poruke?

— Spominju neku proceduru zdravlja koju rade svako veče, pred spavanje.

— I?

— Kažu zbog efekta procedure ne mogu noću ustajati, zato je grad pust.

— Joj glupana majko mila!

— Jesu, šefe, jesu!

Dembo, Bauer i doktor se smestiše u pustoj zgradi bolnice, čekajući svitanje.

Bauer ponovi testove koji potvrdiše koncentraciju virusa u atmosferi. Izvesti pukovnika o tome.

— Čim svane, uspostavljam kontakt radiom. Ako stanovništvo ne da uzorke krvi i tkiva, privodimo!

— Odlično, her pukovnik!

— Onda se lansiramo za Lunar Siti, damo uzorke naučnicima i spasemo svet!

— Bravo, bravisimo!

— Ne seri, Baueru.

Lekar i pukovnik zahrkaše u svojim zaštitnim odelima, a Bauer ode da cunja po napuštenoj bolnici. Naposletku nađe mrtve kompjutere u administraciji. Prikopča na njih svoj energo-modul odela i dade im iskru života. Ekran, nakon toliko godina, zasvetliše.

Dokon, unese imena i nadimke petoro stanovnika grada koje je dobio sa Meseca. I dok se sunce uzdizalo nad gradom, nađe poklapanje.

— Pukovnik Dembo, imam nešto važno da vam saopštim!

— Ne sad, Baueru, uspostavljam kontakt!

— Ali važno je!

— Kuš! Šta je važnije od ovog istorijskog časa? Brisanje kupole, možda?

Bauer umuknu a radio uređaj se oglasi:

— Dobrodošli, dragi posetioci iz drugog grada!

— Bolje vas našli. Da li je to autoritet Biba?

— Da, gospođica Biba onlajn. Predstavite se.

— Pukovnik Dembo iz Lunar Sitija!

— To negde u Bačkoj?

— Pa malo dalje, gospođice, malo dalje. Vidite...

— Da?

— Zainteresovani smo za vašu proceduru zdravlja. Mi ne znamo za nju.

— Ne znate, gospo'n Dembo? Pa kako živite?

— U zaštitnim odelima?

— Nedopustivo! U podne sastanak, da vas upoznamo sa procedurom!

— U ime čovečanstva vam najtoplije zahvaljujem!

— Ma ne budite blesavi, biće mi drago!

Lekar i pukovnik čestitaše jedan drugome pa onda sami sebi. Poručnik je odmahivao glavom.

- Baueru, trk nazad do broda i izvesti Lunar Siti da započnu pakovati prnje! Požuri, idemo sudbini u susret! Šta si blenuo ko tele?
- Ja znam kako su preživeli ovi ovde. Ali...
- Tutanj, bolan!
- Javol!

*

- U podne, petoro stanovnika grada sedelo je naspram Dembe, Bauera i lekara.
- A gde vam je stanovništvo, nismo ih primetili? Upita pukovnik.
- Pa tu smo svi! Odgovori Biba.
- Ja htjedoh da vam kažem, pukovnik! Umeša se Bauer.
- Dembo je prebledeo.
- Ovo je procedura zdravlja? Pokaza Bauer na flašu vinjaka.
- Da, gospo'n Bauer! Odgovori Đuro a Bauer se okrenu Dembi.
- To vam htjedoh reći kada ste me poslali na brod. Ovi ljudi su bili pijani kad je virus stigao. Sve vreme su ili pijani ili mamurni. Registrovani u bolnici kao teški alkosi! Zato nema više stanovnika, oni su stanovništvo!
- Ne razumem.
- Jednostavno, moraju se našljemati pred spavanje da prežive!
- Pa, ako je tako, možemo celu populaciji napiti i odmah ovaj grad naseliti! Nek izrađuju vakcinu mamurni!
- Koju bre populaciju? Upita Biba sa luđačkim bleskom u očima.
- Preko trista hiljada ljudi čeka upravo ovu flašu, gore na mesecu! Uzdignutim prstom uzvрати Dembo.
- Tako, a? Baš moj grad? Kolji! Kolji bre!
- Nož polete u grudi pukovnika, probivši odelo, satara u Bauerovu glavu a čekić prosu lekarev mozak po belom stolnjaku.
- Sve troje zaginu u treptaju oka.
- Čuj molim te, da nasele moj grad sa onoliko ljudi, da nam popiju sve zalihe!
- Tako je, gospođice Bibo! Uzvrati Hari, policajac.
- Sad svi nazad na redovne aktivnosti. Grad mora da funkcioniše! Ručak u 14 časova. Danas, špageti sa tunjevinom.